Nd. **161. Nefndarálit**

um frv. til laga um sjóveitu í Vestmannaeyjum.

Frá allsherjarnefnd.

Nefndin er á einu máli um það, að full ástæða sé til að láta að óskum Vestmannaeyinga, um að veita þeim einkarétt til að koma þar upp sjóveitu til fiskþvottar, og fellst í öllum aðalatriðum á þær ástæður, sem fyrir nauðsyn þessa máls eru færðar í greinargerð frv.

Nefndin leggur því til, að frv. verði samþykkt, þó með eftirfarandi

BREYTINGUM.

1. Við 1. gr. 2. málsgr.
   a) Á eftir orðunum »eftir mati« komi: dómkvaddra manna.
   b) Í stað orðanna »jarðrask í óræktuðu landi« komi: jarðrask á óræktuðu landi.
2. Við 3. gr. 1. málsgr. Í stað orðanna »ákveðið gjald — heppilegra þykir«, komi: eftir gjaldskrá, sem atvinnumálaráðherra setur, að fengnum tillögum bæjarstjórnar.
3. Við 3. gr. 2. málsgr. Í stað orðsins »húseigandi« komi: þvottahúseigandi.
4. Við 6. gr. Í stað »og« komi: eða.
5. Við 7. gr. Síðari málsl. hennar orðist þannig:
   Sá, sem veldur skemmdum með vítaverðu gáleysi, skal bæta skaðann.
6. Við 8. gr. Á eftir orðunum »brot á henni« komi: allt að 500 kr.
7. Við 9. gr. Aftan við greinina bætist: nema um brot sé að ræða á hinum almennu hegningarlögum.

Alþingi, 14. marz 1931.

Magnús Torfason, form. Jón Ólafsson, framsögum. Héðinn Valdimarsson, fundaskrifari.
Magnús Guðmundsson. Lárus Helgason.